

שועל וחגלה

קווקז

שועל זקן הצליח פעם לצוד חגלה
והתכוון לאכול אותה.

"אל תטרוף אותי, שועל" קראה
החגלה "הבה נתיידד ואוכל להביא



לך עוד תועלת." "איזה שטויות את ממציאה" קרא
השועל "אבל בסדר, ננסה. נראה
האם תצליחי להאכיל אותי, להצחיק
אותי ולהפחיד אותי. אבל מהר, כי
אני רעב מאוד!" "טוב" אמרה החגלה "אאכיל אתך,
אצחיק ואפחיד. תסתתר עכשיו
תחת השיח הזה." היא עפה סביב עד שראתה את
אשת האיכר המביאה ארוחת
צהריים לפועלים שחרשו בשדה.
היא התיישבה על השביל והאישה
שראתה אותה שמה את הכלים עם

"הביטו! חגלה על השור! אתפוס אותה" קרא אחד ורץ אל השור עם מקל ביד. הוא רצה להרוג אותה עם מכת המקל, אבל החגלה עפה והמקל הכה חזק לשור בין הקרניים. השור המרוגז השתולל מכאב ומשך אחריו את בן זוגו. הם התחילו להתרוצץ בשדה, שברו את העול, קרעו רתמות והפכו את המחרשה. והשועל שראה הכל התגלגל על העשב מרוב צחוק.

"נו, צחקת?" חזרה החגלה אל השועל. "עכשיו רק צריך להבהיל אתך."

האוכל על הארץ והתחילה להתקרב אל החגלה. כשהייתה כבר קרוב הציפור עפה והתיישבה שוב על השביל במרחק מה, וכך בהדרגה הרחיקה את האישה מכלי האוכל. השועל בינתיים התנפל על הכלים שעל השביל ומהר מאוד אכל את הכל.

החגלה חזרה אליו. "נו, אכלת לשובע?" שאלה "עכשיו אנסה להצחיק אתך. שב אחרי השיח והביט על החורשים."

היא עפה לשדה והתיישבה על קרן אחד השוורים. החורשים ראו אותה.



היא עפה גבוה וחיפשה עד שראתה
צייד עם זוג כלבים עובר בקצה
היער. התיישבה שוב על השביל
שלהם ולאט, לאט התחילה להוביל
אותם לכיוון השועל. השועל שמע
את נביחת הכלבים, נבהל והתחיל
לברוח והכלבים אחריו. הם רדפו
אותו דרך היער והוא בקושי הצליח
להגיע למאורה שלו. ניכנס פנימה
אבל כלב אחד תפס את זנבו וקרע
אותו.

אחרי שהציידים עזבו והשועל
התעשת הוא ראה שוב את החגלה.
"אמרתי לך להפחיד אותי" אמר

"אבל לא עד כדי כך. בגללך אבדתי
את זנבי ואני מתבייש להראות את
עצמי למשפחתי. אין ברירה אלא
לאכול אתך" והוא תפס אותה
בשיניו.

ראתה החגלה כי המצב שלה ביש.
מה תעשה עכשיו?

"אני מבינה אתך" אמרה "ומסכימה
שתאכל אותי. רק אמור לי קודם -

היום יום שישי או שבת?"

"מה זה משנה לך?" קרא השועל
בכעס ופתח את שיניו.

רק לזה חיכתה החגלה - היא קפצה
מפיו וברחה.